

Skatteministeriet
Departementet
15. maj 1990

Skatteudvalget
(Alm. del – bilag 231)

NOTAT

Kommentarer til Glistrups brev af 15. maj 1990. Nummereringen henviser til de enkelte punkter i brevet.

ad. 1. Fyringspetroleum (dvs. petroleum med et flammepunkt over 55° C i 10 liter dunke) er et nyt fænomen, som formentlig kun lovligt er blevet solgt øst for Storebælt af Haahr. Vi har netop i dag fået tal for afgiftsfri udlevering af petroleum for de første 3 måneder i år. Tallene viser som forventet en kraftig stigning. Stigningen skyldes naturligvis Haahrs salg, hvilket kan ses af den særlig kraftige stigning i Jylland, især Vejle. Hertil kommer andre selskabers salg af blandingsprodukter (petroleum + gasolie). Dette salg har formentlig været ulovligt.

Hvilke befolkningsgrupper der har købt disse varer, kan vi ikke sige noget om. Imidlertid er en besparelse på op mod 1.500 kr. for 1.000 liter fyringspetroleum vel også lokkende for folk med større indkomster. Mersalget forudsætter under alle omstændigheder, at køber har mulighed for at anvende en bil, men det er ikke ensbetydende med høj indkomst.

ad. 2. Fyringspetroleum klassificeres i samme brandklasse, klasse III, som almindelig fyringsolie.

Brandklasserne er:

Klasse I med flammepunkt under 21° C, klasse II med flammepunkt mellem 21 og 55° C og klasse III med flammepunkt over 55° C.

ad. 3. Det er formentlig rigtigt, at fyringspetroleum indeholder mindre svovl end almindelig fyringsolie. Der er dog også miljøgener ved håndtering af fyringspetroleum (spild ved påfyldning og tømning samt udslip af dampe). Dette punkt har konkurrenterne gjort opmærksom på.

ad. 4. I forbindelse med Momsnævnets behandling af petroleumssagen blev der også rejst spørgsmål, om Told- og Skattestyrelsens afgørelse var i overensstemmelse med EF-reglerne. Det blev således fra Isi Foighels side, Haahrs advokat, anført, at der med Styrelsens afgørelse var tale om en ændring af den tekniske beskrivelse af produktet »petroleum«, der kan karakteriseres som en teknisk handelshindring i strid med EF's direktiv 83/189 om en informationsprocedure. Efter direktivet har medlemsstaterne pligt til at underrette Kommissionen om ethvert udkast til »teknisk forskrift« og til at udsætte vedtagelsen af sådanne forskrifter i 6 måneder regnet fra datoen for meddelelsen til EF-Kommissionen.

Spørgsmålet blev drøftet på et møde i Juridisk Specialudvalg. Justitsministeriet har på baggrund af disse drøftelser konkluderet, at direktivet om en informationsprocedure ikke finder anvendelse på de af Styrelsen fastsatte begrænsninger. Disse begrænsninger vedrørte dels fastsættelse af et flammepunkt på højst 55° C som forudsætning for afgiftsfrihed, dels et krav om, at varen skulle markedsføres som petroleum og ikke måtte markedsføres som fyringspetroleum.

At sagkyndige udtaler, at et flammepunkt på 55° C til at definere petroleum er arbitrært, har ikke noget med denne sag at gøre, da flammepunktet alene indsættes af afgiftsmæssige grunde.

ad. 5. Det anførte er formentlig stort set rigtigt, jf. punkt 1. Det bemærkes, at Haahr jo i øjeblikket er den eneste, der kan producere fyringspetroleum. Hans kapacitet er 40 tons dagligt, dvs. 1.200 tons ved uafbrudt drift. Dette svarer til omkring 1,5 mio. liter månedligt. Efter det foreliggende finder der ikke import sted af fyringspetroleum.